

1 / 2005 – 2006 LETOKRUHY

ČASOPIS STREDNEJ LESNÍCKEJ ŠKOLY V B. ŠTIAVNICI

ÚVODOM

Máme za sebou rok 2005 a zároveň sa blíži koniec prvého polroku školského roku 2005 / 2006. Myslím, že je to ten správny čas na zhodnotenie toho, čo sme stihli, ale aj nestihli. Pri čítaní tohto čísla Letokruhov si znovu spomenieme na prázdniny, ktoré niektorí z nás prežili aktívne a aj veľmi úspešne. Radosť nám urobil Karol Čikel, ktorý našu školu veľmi úspešne reprezentoval na medzinárodnej súťaži v lesníckom orientačnom behu v Lotyšsku. Svoje umenie tradične predviedli sokoliari na rôznych hradoch a zámkoch nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí. Vysokú odbornosť preukázala aj Ivana Kalafusová, ktorej sa podarilo objaviť novú lokalitu najvzácnejšej orchidey Strážovských vrchov, hmyzovníka holubyho.

Prvákov sme už tradične privítali na našej škole imatrikuláciou do cechu lesníckeho. Verím, že imatrikulácia bude čoraz viac dôstojným úvodom štúdia na našej škole a prvákov uvedie vtipným ale dôstojným spôsobom do tajov lesníckeho života a histórie našej školy.

Štvrtáci sa veľmi intenzívne venovali príprave stužkovej slávnosti. Úsilie sa vyplatilo, obidve triedy mali veľmi peknú a dôstojnú stužkovú a dúfam, že s rovnakým elánom sa teraz vrhnú na štúdium. Maturita už naozaj veľmi silne klope na dvere a je najvyšší čas začať pracovať na plné obrátky.

Je ešte veľa udalostí v živote našej školy, ktoré si zaslúžia pozornosť. Držím palce redakčnej rade Letokruhov, aby na nič nezabudla a pripravila nám zaujímavé príspevky.

A hlavne si želám, aby ste mali všetci vysvedčenia, s ktorými budete spokojní a ak nie je tu ešte ďalší polrok, v ktorom nás môžete presvedčiť o Vašich schopnostiach a dohnať to, čo ste teraz podcenili a nestihli, možno aj kvôli zbytočným absenciám.

Milí čitatelia Letokruhov, želám Vám, aby rok 2006 bol plný úspechov a priniesol Vám splnenie Vašich želaní. Nezabúdajme celý rok na toleranciu, pochopenie, ľudskosť a snažme sa vždy to, čo žiadame v správaní a konaní od druhých, dokázať aj vrátiť v našich postojoch a súdoch.

Rudolf Valovič
riaditeľ školy

Basketbalový zápas

Basketbalový zápas sa uskutočnil 9.11.2005 na SPŠ S. Mikovíniho (na Baníckej škole) v Banskej Štiavnici. Zápasu sa zúčastnili dievčatá z I.E. triedy: Lucia Vozdecká, Stanislava Šperková, Barbara Gombošová, Elena Fekiačová a z I.A. triedy Rita Pixiadesová. Okrem našej školy sa zápasu zúčastnili aj : Gymnázium Andreja Kmeťa, Cirkevné gymnázium a SPŠ S. Mikovíniho. Umiestnenie bolo nasledovné:

1. miesto SPŠ S. Mikovíniho
2. miesto Gymnázium Andreja Kmeťa
3. miesto - SLŠ
4. miesto - Cirkevné gymnázium

Dievčatá z lesníckej školy hrali prvý zápas proti SPŠ S. Mikovíniho, druhý proti Gymnáziumu Andreja Kmeťa. Bohužiaľ, oba zápasy prehrali. Tretí zápas SLŠ vyhrala, a teda sme získali 3. miesto.

Ako sa hovorí: „Do tretice všetko dobré.“

Fekiačová Elena, I.E.

Zo športu

Šach

V stredu 2.11.2005 sa uskutočnilo okresné kolo šachového turnaja v Banskej Štiavnici na základnej škole na sídlisku Drieňová. Začiatok súťaže bol o 8.45 h . Povodných účastníkov bolo šesť – traja gymnazisti a traja žiaci SLŠ z BŠ, z ktorých sa ale napokon jeden nemohol turnaja zúčastniť. Pred súťažou sme mali 15 minút na rozohratie.

Už hneď na začiatku bolo vidieť, že sú všetci dobre pripravení. Po oboznámení sa s pravidlami rozhodcom sa začal turnaj. Hral každý s každým a jednotlivec mal na hru 5 minút, čo nám dosť nevyhovovalo. Počas hry jasne dominovali 2 žiaci gymnázia. Boli dobre pripravení na rýchlu hru. V zápasoch jasne kontrolovali priebeh hry a mat dali za pár minút. Každý zápas s nimi skončil neúspešne. Tretí gymnazista bol jasne najslabší. Robil veľa chýb, preto sa aj umiestnil na poslednom mieste. My sme sa umiestnili na: Miroslav 3.- nepostupové miesto , Lubo Engler 4.- miesto. Náš neúspech zavinil krátky čas na hru, čo nás aj dosť prekvapilo. My sme sa zameriavali na dlhšiu hru. Na budúci turnaj sa určite lepšie pripravíme na „päťminútovky“ a budeme sa chcieť umiestniť na postupové prvé dve miesta.

Miroslav Žitniak 1.A

LOTYŠSKO

V sobotu sme odišli zo Zvolena o 9-tej hodine. Cesta bola dlhá a veľmi únavná. V nedeľu sme prišli do krásneho mesta pri pobreží do Venispilzu. Do tohto mesta sme prišli pred obedom. Hneď ako sme vyšli z autobusu, vítali nás organizátori súťaže, a ubytovali nás. Keď som si zložil v izbe veci, utekal som sa pozrieť na pláž, ktorá bola od nás vzdialená asi 200m. V pondelok sme sa premiestnili do hlavného mesta Riga, vzdialeného 180km. Kultúrne pamiatky tu boli naozaj krásne, bolo sa na čo pozerieť. No v utorok sa už súťažilo. Preteky, ktoré sa bežali, sa nazývali parkový beh. Bola to trať- park- pláž- mesto. Skončil som ako 7. Naša baba získala zlatú medailu a chalani tiež. V stredu sa konal voľný beh, bežalo sa 20km od kempingu. Štvrtok sa konali hlavné preteky, na ktorých som skončil ako siedmy. V piatok sme mali voľný deň, a tak som sa vybral na exkurziu nazývanú „LESNÍCTVO LOTYŠSKA“. V sobotu sa bežala štafeta. Naše družstvo skončilo druhé v poradí. Získali sme striebornú medailu! Sobota bola záverečným dňom súťaže, po nej sme sa pobrali domov. Bola to veľmi dobrá skúsenosť a som rád, že som mohol reprezentovať našu školu!

Karol Čikel

3.E

Študentský projekt Anna Franková – odkaz dejín dnešku

Všetci si pamätáte na deň, keď sme sa zúčastnili tejto výstavy. Chcem vám ponúknuť viac informácií o tejto akcii. V roku 2005 sa do nej zapojilo viac ako 160 študentov a študentiek z ôsmich stredných škôl na Slovensku. Výstava bola nainštalovaná v priestoroch zúčastnených škôl viac ako dva týždne. Išlo tu o potláčanie myšlienok antisemitizmu, rasizmu a nacionalizmu. Viac vám už povie nasledujúci príspevok

Táto výstava nám pripomenula najväčší zločin nacistického Nemecka.

Hoci sme sa o fašizme na hodinách dejepisu už učili, nebolo času sa tejto téme dopodrobna venovať. Vďaka denníku Anny Frankovej sa aj široká verejnosť dozvedela o zverstvách vykonávaných v koncentračných táborech. To čo vykonával Henrich Himmler či iní nacistickí poľovníci, nemá vo svetovej histórii obdobu. Vyhladenie židovského národa – medzi SS-ábormi konečné riešenie židovskej otázky. Z reálneho hľadiska nemožná vec, pretože by fašisti museli vyvraždiť

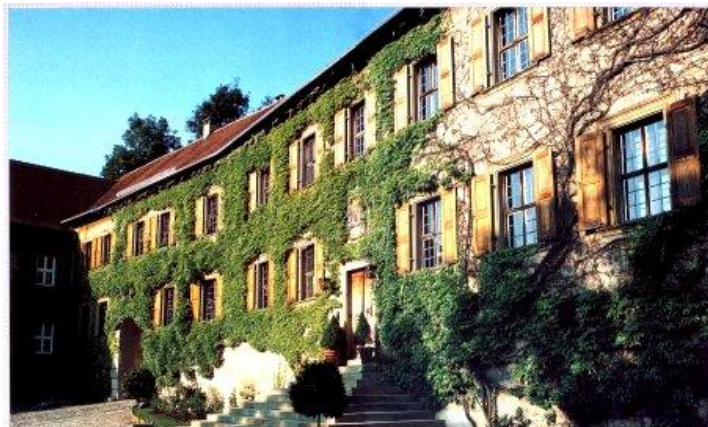

napríklad celý Izrael. Dav slúžiaci Hitlerovi musel byť teda riadne sfanatizovaný. Vraždy miliónov ľudí pre dozorcov v táborech neboli ničím výnimočným.

Nahnať desiatky ľudí do plynovej komory alebo splynovacieho auta, mŕtvych potom hádzať do pecí a ešte z nich vyrábať napr. vankúše, mydlá... brali ako normálnu vec. Ku koncu vojny Nemci ešte šetrili vražedným cyklónom- B, a tak sa stávalo, že mnohí len omdleli a boli spálení zaživa. Žiadny človek nemá právo zabiť iného a už vôbec nie s takou ľahostajnosťou a v takom množstve, ako vo vojnovom Nemecku. Aj keď ma téma II. svetovej vojny a tretej ríše zaujíma, k nacistom by som sa nepridal. A to už len z toho dôvodu, že Hitler plánoval aj vyvraždenie Slovanov, teda aj nás Slovákov. A s tým predsas nemôže súhlasiť ani jeden pravý Slovak.

Matej Miklovič, Andrej Kuric, 3.A

Sokoliarske prázdniny

Vďaka predmetu Sokolarstvo sme mali možnosť aj tento rok tráviť učebnú prax a zároveň prázdniny na SLŠ v Nemecku. Presnejšie u nás to bolo v malom mestečku Aschbach asi 100km od Norimbergu.

Boli sme ubytované v penzióne Mach, kde sa o nás veľmi dobre starali. Barón vlastnil asi 300 sokolov, krížencov- hybridov: sokola loveckého, sokola sťahovavého, rároha a ďalších. Naša pracovná doba bola od 7:00- 18:00. U baróna sa v tomto období sokoly necvičili, ale len pozorovali. Uplatňoval totiž metódu voľného letu. Je to metóda výcviku sokolov na podporenie lietacieho svalstva a zdokonalenie lietacích schopností. Každé ráno i večer sme chodili do drevených veží, kde sme za pomoci píšťaliek privolali sokoly, ktoré mali na beháčkoch farebné krúžky. Tie sme zapisovali do zoznamu a podľa nich sme zistili, ktoré sokoly chýbajú a ktoré nie. (Tzv. dochádzka). Asi po 20. dňoch sme tieto sokoly chytali a vypúšťali do voliér, zvaných KIKA, veľká voliéra 1, 2. Tu sa učili loviť srstnatú alebo pernatú korisť (holuby, prepelice, zajace). Sokoly boli vo voliérach rozdelené podľa druhov a pohlavia. Po niekoľkých týždňoch sa sokoly opäť chytali a letecky prepravovali do Arábie,

kde sú vysoko cenené a veľmi uznávané pri love v púštnych podmienkach. V čase, keď sme nemali žiadnu robotu, zhotovovali sme výstroj pre dravce, menili a čistili kúpačky, skrášľovali okolie zámku a taktiež spoznávali príznaky chorôb dravcov. Okrem pekných dní sme zažili aj nepríjemné a to vtedy, keď sme museli pripravovať živú potravu pre dravce. Mojou najväčšou obavou bol nemecký jazyk,

ale postupom času som sa bez problémov dohovorila. Preto by som chcela odkázať sokoliarom, ale aj všetkým, ktorí majú záujem ísť do zahraničia: Učte sa jazyky, budete to v živote veľmi potrebovať!

Ivana Šimková, 4. E

Ernest Jünger – Diviak

Poľovníci už stáli vedľa čistinky. Vysoké smreký za ich chrbtami dvíhali svoje čierne vrcholce k oblohe. Dlhé konáre sa dotýkali zeme, porastenej trávou, ktorá sa prepletala cez ich konáriky a ihličie a pridržiavala ich pri zemi. Vyzerali ako tmavé stany, ktoré by dokázali skryť človeka pred nepriaznivým počasím.

V lete sa tu našiel v machu jeden hríb pri druhom a jahody sa v tráve blyšťali ako rozhádzané korálky. Ale teraz podchvíľou iskrili vzduchom snehové vločky, ktoré dokázali zmeniť krajinu takmer na nepoznanie. Vzduch tu bol až opojne čerstvý. Všetci hovorili mimovoľne tlmenými hlasmi: nikto sa neopovážal pretrhnúť to vznešené biele ticho, ktoré ich zo všetkých strán obklopovalo. Krajina pod snehom dokázala prebudíť myšlienku, že v sebe ukrýva akési nádherné a súčasne nedotknuteľné tajomstvo.

Najlepšie miesta pre strelcov boli nepochybne tam, kde rástlo pri čistinke krovie aj mladé stromčeky.

Lebo vrcholce mladých stromčekov bolo sotva vidieť z vysokého snehu, strelec mal dobrý rozhľad a dostatok priestoru na strelbu.

Miesto, ktoré zaujal študent lesníckej školy Breyer a hneď vedľa neho Richard, nebolo už také vhodné. Vysoké konáre tu totiž takmer celkom zabraňovali vo výhľade. Toto miesto bolo vyhradené začiatčikom, ktorí aj tak nemali veľkú nádej na úspech.

Richard bol však aj napriek tomu veľmi rozrušený. Ešte stále totiž veril, že otec mu aspoň na chvíľu požičia pušku. Vari ešte nikdy v živote si nič tak túžobne neželal. Zaľúbil sa do nej, do tej pažby z orechového dreva a do tej lesklej modrastej ocele s vyrytými dubovými listami... Nijaká hračka sa nemohla vyrovnáť ozajstnej puške. Pokladal ju za zázrak, neuveriteľne často si predstavoval, ako ju drží v ruke, ako mieri, ako stláča spúšť. Bol presvedčený, že naozaj dospelým bude až vtedy, keď mu bude táto puška patriť. Sníval o tom, že sa bude s ňou prechádzať po lese asi tak, ako sa milenec prechádza so svojím dievčaťom. V mysli sa mu každú chvíľu vynáral starý ľudový verš, ktorý mali doma napísaný na džbánku: Ty a ja, my dvaja,, sme si dosť – pre radosť.

Nuž, Richard teda sníval o puške vo dne v noci...

Vraj ju dostane, až keď bude mať šestnásť. Nebolo preňho veru nijako ľahké toľký čas čakať. Najmä teraz, keď videl Breyera, ktorý bol iba o dva roky starší, dokonca nebol od neho vôbec vyšší – a už mal vlastnú pušku...

Biele ticho preťal hlas trúbky. Richardovo srdce začalo zrýchlene búšiť. Poľovačka sa začala!

Honci v kožených zásterách sa predierali cez krovie a palicami búchali na kmene stromov. Vykríkovali svoje obvyklé: „Hurr! Hurr!

Kým ich zvuky doliehali z diaľky, celkom zapadali do okolitej idyly, ale keď sa začali približovať, boli čoraz hrubšie – a napokon sa z nich šíril takmer strach.

Vzápätí sa pred Richardom mihol akýsi tieň. Spočiatku sa ponášal na prelud zo sna, ale Richard čoskoro pochopil, že je to obrovský diviak. Preletel v priestore medzi Richardom a Breyerom. Veľké a zakrútené kly mu trčali dopredu a naháňali hrôzu. Čierny ňucháč mal čudne ohnutý.

Breyer zamieril a len tak naverímboha vystrelil. Zadunelo, akoby udel hrom. Chlapci sa pozreli na seba.

Vzápätí sa ozval hlas trúby druhý raz – to bolo znamenie pre honcov, aby skončili prácu. A krátko potom sa objavil lesník Moosbrugger. Vynoril sa v prieseku, takmer utekal, ger mal červený nos, lesník len – len dýchal. Sledoval stopu vbehol sem, na odľahlé miesto a zmizol v kroví. Keď sa dozvedel, čo sa stalo, oboril sa na Breyera: - Čo vám to zišlo na um – strieľať len tak vospust sveta?

Breyer pokrčil plecami.

Moosbrugger si ho už viac nevšímal a ďalej sledoval stopu diviaka.

Richardovi úloha diviaka v tejto chvíli vyhovovala. Breyerovi však bolo z toho všetkého nanič.

Medzitým sa už objavili na čistinke poľovníci. Breyer sa cítil čoraz trápnejšie. Richard ho sledoval – vedel sa úplne vžiť do jeho situácie. Obaja boli radi, že sa Moosbrugger aj so svojím hnevom stratil v kroví.

Vo chvíli, keď prišli poľovníci k Breyerovi, sa rozľahol z krovia silný hlas lesníka Moosbruggera:

- Diviak leží!

Všetci sa ponáhľali na čistinku, ktorá sa rozprestiera

za pásom stromov. Tam stál Moosbrugger vedľa uhynutého diviaka. Už priam žiaril. Tváril sa akoby to nebolo nijaké prekvapenie.

- Predsa sa len, krucinál, tí mladí odo mňa dačo naučili,

- hundral, ale tak hlasite, aby ho všetci počuli.

Potom všetci obklopili korisť, poľovníci si prevesili

cez plecia pušky a honci sekery. Diviak na tom bielom snehovom koberci vyzeral, ako keby spal. Jeho kly sa leskli aj na snehu. Muži sa na zviera

pozerali s obdivom. Richarda zaliala úzkosť. Videl, ako si všetci pasú oči pohľadom na zabitého veľikána. Keď sa poľovníci a honci dostatočne nepozerali na mŕtve telo, začali diviaka, tvora, ktorého sa už dovtedy akiste nikdy nedotkla ľudská ruka, obracať sem a tam, dvíhať mu nohy, ohmatávať kly...

Richardovi sa v tej chvíli všetci protivili, v chrtbe ho mrvili zimomriavky.

Jeden z hostí odlomil smrekový konárik, namočil ho v krvi

diviaka a slávnostne podal Breyerovi. Moosbrugger k tomu zajódľoval poľovnícke halali.

Breyer sa tváril skromne, ale z jeho tváre sa dalo vyčítať, akú má radosť. Pred všetkými si pripevnil záľomok za klobúk.

Medzi účastníkmi poľovačky už kolovala plochá fľaša s pálenkou. Ako prvý z prítomných chcel vypiť Breyer. Bol stredobodom pozornosti, každý z prítomných chcel s ním prehovoriť aspoň niekoľko slov. Znovu a znovu musel rozprávať, ako to všetko bolo, ako vraj presne odhadol podľa smeru stôp, kde sa diviak v kroví stráca, ako si uvedomil, že ide o zlomok sekundy, ako strelil...

Prvý raz to rozprával ešte s určitými rozpakmi, ale čím ďalej, tým bol istejší, bolo vidno, že všetkému, čo hovorí – verí...

Moosbrugger mladíka vychvaľoval. Nálada bola čoraz lepšia, len Richard bol trochu zarazený. Príhoda s diviakom ho sklamala. Udivene počúval Breyera, ako rozpráva všetko ináč, než sa to odohralo! Videl, že Breyer vystrelil len tak vospust sveta...

A predsa sa mu napokon zdalo, že Breyerove slová sú pravdivé, lebo zastrelený diviak naozaj ležal pred zrakmi všetkých.

A tak sa Richard prvý raz v živote stal svedkom toho, ako je výsledok schopný dodatočne zmeniť aj okolnosti, ktoré k nemu viedli. Nemohol však odtrhnúť oči od diviaka a zdalo sa mu, akoby všetkým pohľadal...

Moosbrugger vytiahol nôž a prstom skúšal jeho ostrie. Tváril sa slávnostne, stal si na jednu zo zadných nôh diviaka, ľavou rukou zodvihol druhú nohu a pravou začal zvieraťu párať brucho... Z brucha sa začalo pariť, lebo krv diviaka bola ešte horúca a vzduch naokolo mrazivý...

Potom honci na Moosbruggerov pokyn ťahalí diviaka z lesa.

Telo sa šmýkalo po snehu, tváre honcov prežrádzali, že bremeno je ťažké. Poľovníci si potom zapálili do svojich zapekačiek a pripojili sa k sprievodu, podchvíľou vymieňajúc niektorého z ťahajúcich.

Poľovačka sa skončila.

Richard onoho dňa prvý raz zaspal bez toho, aby myslel na pušku. Už netúžil po nej. Jeho myšlienky sa upierali len a len na diviaka...

PRÍSADY DO POTRAVÍN

- N - neškodné**
- ? – podozrivé**
- ! – nebezpečné**
- !! – poškodenie zdravia**
- a – nebezpečie alergie**
- !!! – rakovinotvorné**

E 100 N,

E 101 N, E 102!a, E 103 N, E 104 !a, E 105 N, E 107!a, E 111 N, E 120 !a, E 121N, E 122!a, E 123!!!a, E 124!a, E 125?, E 126 N, E 127!a, E 128 !a, E 130 N, E 131!!!, E 132!a, E 133!a, E 140 N, E 141?, E 142!!!, E 150?, E 151!a, E 152 N, E 153 ?, E 154!a, E 155!a, E 160 N, E 161 N, E 162 N, E 163 N, E 170 N, E 171 ?, E 172 ?, E 173 N, E 174 N, E 175 ?, E 180 !a, E 181 N,

E 200 !!,

E 201 N, E 202 N, E 203 N, E 210!!!a, E 211 !!!a, E 212!a, E 213!!!a, E 214!!!a, E 215 !!!a, E 216!!!a, E 217!!!a, E 218!a, E 219!a, E 220!!, E 221!!, E 222!!, E 223!!, E 224!!, E 226!, E 227!, E 230!!, E 231!!, E 232!!, E 233!!, E 234 N, E 236!, E 237 N, E 238 N, E 239!!!, E 240?, E 241?, E 249!!!, E 250!!!, E 251!!!, E 252!!!, E 260 N, E 262 N, E 263 N, E 270 N, E 280 N, E 281 N, E 282 N, E 283?, E 290 N, E 296 N, E 297 N,

E 300 N

E 301 N, E 302 N, E 303 N, E 304 N, E 305 N, E 306 N, E 307 N, E 308 N, E 309 N, E 310!a, E 311!!a, E 312!!, E 320!!a, E 321!!a, E 322 N, E 325 N, E 326 N, E 327 N, E 330!!!, E 331 N, E 332 N, E 333 N, E 334 N, E 335 N, E 336 N, E 337 N, E 338!!, E 339!!, E 340!!, E 341!!, E 350 N, E 351 N, E 352 N, E 353 N, E 355 N, E 363 N, E 370 N, E 375?, E 380 N, E 381 N, E 382 N, E 385!,

E 400 N,

E 401 N, E 402 N, E 403 N, E 404 N, E 405 N, E 406 N, E 407! , E 408 N, E 410 N, E 411 N, E 412 N, E 413 N, E 414 N, E 415 N, E 416 N, E 420 N, E 421 N, E 422 N, E 430!, E 431!, E 432?, E 433?, E 434?, E 435?, E 436?, E 440 N, E 442?, E 450!!, E 460 ?, E 461!!, E 462?, E 463!!, E 464?, E 465!!, E 466!!, E 467 N, E 471 N, E 472 N, E 473 N, E 474 N, E 475 N, E 477 ?, E 480 N, E 481 N, E 482 N, E 483 N, E 491 N, E 492 N, E 494 N, E 495 N,

E 500 N

E 501 N, E 502 N, E 503 N, E 504 N, E 507 N, E 508?, E 509 N, E 513!, E 514!, E 515 N,
E 516 N, E 518?, E 524 N, E 525 N, E 526 N, E 527 N, E 528 N, E 529 N, E 530 N, E 535!,
E 536!, E 540?, E 541!, E 542 N, E 544!, E 5455!, E 551 N, E 552 N, E 553 N, E 554 N,
E 555 N, E 556 N, E 558 N, E 559 N, E 570 N, E 572?, E 575 N, E 576 N, E 577 N, E 578 N,

E 620 N, E 321!a, E 627!, E 631 N, E 635!, E 636 N, E 637 N,
E 900 N, E 901 N, E 903 N, E 904?, E 905!, E 907 N, E 920 N, E 924!, E 925!, E 926?,
E 927 N

Poškodenie zdravia (!!)

- Ø Poškodenie čreva: E 220, E221, E 222, E 223, E 224,
- Ø Poškodenie trávenia: E 338, E 339, E 340, E 341, E 407,(zmrzlina), E 450, E 461,
Ø E 463, E 465, E 466.
- Ø Ochorenie pleti: E 230, E 231, E 232, E 233,
- Ø Ničenie vitamínu B12: E 200,
- Ø Zvýšenie cholesterolu: E 320, E321,
- Ø Citlivosť nervov : E 311, E 312,

Rakovinotvorné prísady(!!!)

- Ø E 131, E142, E 210, E 211, E 213, E 214, E 215, E 216, E 217, E 239, E 330,
- Ø **Hlavne v údeninách** : E 249, E 250, E 251, E 252,

Pozor!!! : E 123 je jedna z najnebezpečnejších prísad (silno rakovinotvorná), vo väčšine štátov zakázaná.

Spracovala: Zuzana Kosejová, 3.E

Noc na Aconcague

Aconcagua - názov je odvodený z jazyka starých Inkov a znamená „Biela stráž“.

Ráno po noci v tábore Berlín, 5800 metrov nad morom, je vykúpením. Zima, nepohodlie a dusenie sa v spacáku komplikujú každú snahu o hlboký spánok. Už o tretej ráno sme s Ivanom hore a mlčky roztápame na sliepňajúcom variči sneh. Trvá nám to celé hodiny, ale napokon sa nasilu nalejeme čajom a naplníme termosky. Obliekame si skoro všetko čo máme, vonku je príšerný mráz a silný vietor. Obloha je však jasná a plná čudesných súhvezdí viditeľných len z južnej pologule. V batohu má len foťák, termosku a nejakú tyčinku, z ktorej

mi je zle už len pri myšlienke na ňu. Pri brieždení vyrážame smerom k vrcholu. Ráno je krásne, otvárajú sa nám pekné výhľady, vidíme, že sme vyššie ako všetky okolité kopce. Čerstvý sneh nám trošku komplikuje výstup, ale napredujeme celkom dobrým tempom. Necítim sa veľmi dobre, chvíľami ma naťahuje na vracanie. Riedky vzduch už cítim veľmi intenzívne, každých desať krokov visíme opretí na paličkách a zhlboka nasávame vzduch. Prechádzame okolo tábora Independencia, je tam zvyšok malej drevenej bivačovacej búdky.

Polovica strechy je preč, búdka je plná snehu. Zhora ide osamelá postava, je to chlap, rozprávame sa po anglicky a po piatich minútach vysvitne, že je Čech. Otočil to pod vrcholom v sedle, je tam

veľa snehu. My s Ivanom pokračujeme. Počasie sa postupne kazí, mračí sa, začína snežiť a silno fúkať. V priebehu pár minút sa rozpúta biele peklo. Hrmí, blýska sa, vietor sa mení na orkán a ženie obrovské masy snehu. Nevidíme ani na tri metre. Snehu je najprv po kolená a neskôr po pás. Každý krok predstavuje otrockú námahu. Vystupujeme až do sedla, sme 6900 metrov nad morom, 62 výškových metrov pod vrcholom. Sú tri hodiny po obede a obaja vieme, že ak pôjdeme na vrch, nestihneme sa za svetla vrátiť do stanu. Fotíme si zamrznuté sople na fúzoch a bez zbytočných debát začíname zostupovať.

Naše stopy sú zafúkané a orientácia v bielej fujavici je zložitá. Na jednom mieste sa dokonca zľahka dohadujeme o smere zostupu. Našťastie som ustúpil Ivanovi a, ako neskôr vysvitne, zostupujeme správnym smerom. Stmievajú sa, začína noc. Ide do tuhého, mám strach, ako to skončí. Prichádzame k rozbitej bivačkovej búde a zostupujeme ešte asi sto metrov pod ňu. Už je nám jasné, že v tejto tme a fujavici náš stan nenájdeme. Rozhodli sme sa, že prečkáme noc v búde. S vypätím všetkých síl stúpame naspäť a máme problém búdku nájsť. Napokon ju však nachádzame a pripravujeme si bivačko. Vyhadzujeme sneh a chýbajúcu stenu sa snažíme nahradiť chabým múrikom z kameňa a snehu. Búčka je len asi meter vysoká a má tvar stanu „áčka“. Sadáme si dnu, nohy máme v batohoch a balíme sa do bivačkovej fólie. Šikmá striedka nám neumožňuje pohodlne sa oprieť a sedíme v predklone s hlavou medzi kolenami. Už po prvej polhodine nás z tejto trýznivej polohy neznesiteľne bolia chrbty a nohy. Je strašná zima a vietor nás po chvíli pokrýva vrstvou snehu. Naťahujeme sa o fóliu a hľadáme vhodnú polohu. Cítim ako mi omrzajú prsty na nohách, snažím sa nimi neustále hýbať a týmto cvičením sa celú noc udržiavam pri vedomí. Na kukle sa mi z pary, ktorú vydychujem, tvorí ľadová škrupina a každú chvíľu mi celkom slušne bráni v dýchaní. Ivan neustále dusivo kašle a tak viem, že nespí a je živý. Mám pocit, že mučivá poloha a zima mi neumožní zaspať, ale niekoľko krát za noc mám v rukách horiacu sviečku, zohrievam si ruky a neviem posúdiť, či je to sen, alebo skutočnosť. Až ráno zisťujem, že sviečka je nedotknutá v batohu. Celú noc s Ivanom mlčíme pritúlení k sebe. Minúty a hodiny sú nekonečné. Prvý náznak ranného svetla je vykúpením a tešíme sa, že to máme za sebou a sme viac-menej v poriadku. Je dobrá viditeľnosť a jasne vidíme trasu zostupu. Za dve hodiny sme pri stane, vo vnútri sú nejakí dvaja chlapci a Ivan ich rázne vyháňa. Ponúkajú nás horúcim čajom, je to fajn. V stane zisťujeme škody, prsty na nohách máme biele a bolestivo ich privádzame k životu. Aj nos

mám úplne bez citu. Ivan padá do spacáku a hneď spí. Ja varím a dopĺňam tekutiny. Spať sa mi nechce. Okolo jednej sa balíme a zostupujeme dolu. V hlbokom snehu ideme do tmy zostupujeme až do základného tábora. Tam nás víta Miki a napája nás čajom a horúcou čokoládou. Padáme do spacákov a spíme dva dni v kuse. Na tretí deň sa balíme a zostupujeme do civilizácie. Omrznutá noha mi puchne, hrá všetkými farbami a hnusne bolí. Mám problém ju dostať do plastovej topánky, skúšam ísť len v papučiach alebo len v skelete, ale ani jedno nie je dobré. Napokon s príšernými bolesťami

krívam dva dni 54 kilometrov dolinou Horcones až do dediny Puente del Inca. A tam sa ponáram do horúcich sírnych prameňov a viem, čo je na tomto svete dobré. —md—

Ako to všetko minulý školský rok 2004/05 dopadlo ?

Poradie tried v dochádzke :

- 1. MIESTO :** 1. B – 35 hodín (na žiaka), 910 hodín (celkovo)
tr. učiteľ: RNDr. Ida Hradilová
- 2. MIESTO :** 2. A – 39 hodín, 1193 hodín
tr. učiteľ: Mgr. Mária Smutná
- 3. MIESTO :** 1. A – 43 hodín, 1187 hodín
tr. učiteľ: Ing. Mariana Jakubisová

Poradie tried v dosiahnutom študijnom priemere :

- 1. MIESTO :** 2. E – 1.90 tr. učiteľ: Mgr. Eleonóra Valovičová
- 2. MIESTO :** 2. A – 1.95 tr. učiteľ: Mgr. Mária Smutná
- 3. MIESTO :** 1. B – 1.97 tr. učiteľ: RNDr. Ida Hradilová

Prospeli s vyznamenaním :

- 1. A :** Debnár Michal*, Kubiš Šimon, Rosevák Stanislav, Szabó Imrich*,
Tóth Lukáš, Vlčko Filip*
- 1. B :** Herda Pavol*, Ľahká Veronika*, Tóthová Veronika*,
Wahlandt Peter
- 1. E :** Geregová Petra*, Mokričková Martina*
- 2. A :** Debnáriková Michaela, Lískay Tomáš, Miklovič Matej, Nagy Štefan,
Štefanka Ján, Várdai Adrián, Vlček Michal, Žilka Martin
- 2. E :** Bystrianska Jana*, Dobrocká Veronika, Hiklová Zuzana, Kosejová
Zuzana*, Myjavcová Slávka, Smolárová Mária*, Šmehýlová Jana*,
Tokár Peter, Tomišová Dominika, Velebná Bernadeta
- 3. A :** Jad'ud' Ján*, Maňúch Tomáš*, Mezovský Matej*, Minárik
Róbert, Pšida Jozef*, Szabó Tibor
- 3. E :** Kalafusová Ivana, Manduch Milan, Marková Silvia, Remeselníková
Z., Šimková Ivana*, Tadianová Michaela, Zigo Tomáš*
- 4. A :** Bukoven Daniel*, Kubinský Daniel
- 4. E :** Černotková Alexandra*, Jakúbeková Simona, Kluka Vladimír*

*čisté 1

Pripravila : Z. Kosejová

A ako to všetko dopadlo tento polrok?

1. polrok školský rok 2005 / 2006

PROSPELI S VYZNAMENANÍM:

1.A.- nikto

1.E.- Priatka Matej, Rajtarová Domonika

2.A.- Debnár Michal, Rosevák Stanislav, Tóth Lukáš, Vlčko Filip

2.B.- Lahká Veronika

2.E.- Bartolovic Erik, Geregová Petra, Mokričková Martina, Repiský Ľubomír, Vaľová Daniela

3.A.- Miklovič Matej, Štefanka Ján, Nagy Štefan, Žilka Martin

3.E.- Bystrianska Jana, Dobrocká Veronika, Smolárová Mária, Svoreňová Lucia, Šmehýlová Jana, Tokár Peter, Velebná Bernadeta,

Kosejová Zuzana (jediná študentka, ktorá mala v tomto polroku čisté jednotky – blahoželáme Š)

4.A.- Jad'ud' Ján, Maňúch Tomáš, Mezovský Matej, Minárik Róbert, Pšida Jozef, Szabó Tibor

4.E.- Kalafusová Ivana, Mandúch Milan, Perrot Roland, Remeselníková Zuzana, Ivana Šimková, Tadianová Michaela, Zigo Tomáš

PORADIE TRIED V ŠTUDIJNOM PRIEMERE:

1.MIESTO- 4.A.- 2,10 tr. učiteľ: Ing. Ján Kotlár

2.miesto- 2.E.- 2,11 tr. učiteľ: Ing. Peter Lacko

3.miesto- 3.E.- 2,13 tr. učiteľ: Mgr. Eleonóra Valovičová

PORADIE TRIED V DOCHÁDZKE:

1.MIESTO- 3.A.- 924 počet žiakov: 31, tr. učiteľ: Mgr. Mária Smutná

2.miesto- 1.E.- 1060 29 tr. učiteľ: František Černotka

3.miesto- 1.A.- 1212 32 tr. učiteľ Ing. Miroslav Uhrin

Pripravila: Veronika Dobrocká, 3.E

Poznáte ich?

Dvaja naši páni profesori prešli našim letokruhacým kaderníctvom a trocha sme sa s nimi pohrali. Čo hovoríte na ich nový imidž?

Mgr. Vladimír Herda a Ing. Štefan Petrikovič

Nové tváre na SLŠ

Asi už viete koho mám na mysli. Sú to samozrejme noví profesori, menovite p. Sliacka, p. Machanský a p. Halan. Touto cestou ich tu chcem srdečne privítať. Dúfam, že sa im tu bude páčiť. Aby sme vám ich trochu priblížili aj ako ľudí a nielen profesorov, tak sme si pre nich pripravili pár otázok :

ROZHOVOR S PÁNOM PROFESOROM MACHANSKÝM

LETOKRUHY: Odkiaľ pochádzate?

P.PROFESOR: Pochádzam z Východného Slovenska z mesta Lipany v okrese Sabinov

LETOKRUHY: Ako ste sa dostali na túto školu?

P.PROFESOR: Moja manželka je Štiavničanka a tak som sa dostal do Banskej Štiavnice. A pedagogická činnosť ma vždy lákala.

LETOKRUHY: Páči sa vám Banská Štiavnica?

P.PROFESOR: Štiavnica sa mi páči hlavne na jar. Je tu nádherné prírodné prostredie.

Banská Štiavnica je okúzľujúca.

LETOKRUHY: Ostanete tu aj na budúci šk. rok?

P.PROFESOR: Ostanem.

LETOKRUHY: Aké máte záľuby?

P.PROFESOR: Najradšej zo všetkého včelárím.

LETOKRUHY: Mali ste spočiatku problém vyznať sa tu?

P.PROFESOR: Mesto poznám, bývam tu už 9 rokov.

.... a v škole len trochu s triedami.

LETOKRUHY: Vyhovuje vám učiteľský kolektív?

P.PROFESOR: Som spokojný, myslím si, že ma do svojho kolektívu prijali.

LETOKRUHY: Kde ste učili predtým?

P.PROFESOR: Neučil som nikde. Pracoval som na Lesoprojekte vo Zvolene takmer 6 rokov, ale ako som už povedal, pedagogika ma vždy lákala.

Veronika Dobrocká
Zuzana Kosejová
3.E
Foto: Andrej Kuric
3A

ROZHOVOR S PÁNOM PROFESOROM HALANOM

LETOKRUHY : Odkiaľ pochádzate?

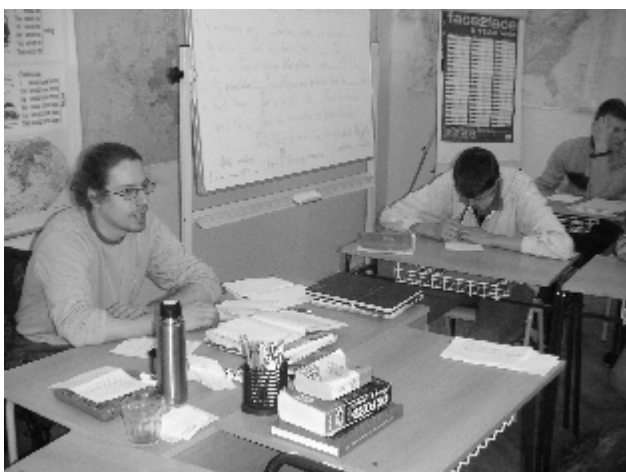
P. PROFESOR : Z Trenčína.

LETOKRUHY : Ako ste sa dostali na túto školu?

P. PROFESOR : Pôvodne som chcel ísť do Ba, lebo priateľka tam dostala miesto. No zavolať mi pán riaditeľ tejto školy. Ja som si sem žiadosť ani nedal, ale mal som žiadosť na vinársku

školu a stadiaľ to vedel pán riaditeľ. Ja som sem vlastne ani ísť nechcel, ale zohnal mi dom a miesto aj mojej priateľke. Tak som sa sem prišiel aspoň pozrieť a zapáčilo sa mi tu, teda som tu ostal.

LETOKRUHY : Páči sa vám naša škola?

P. PROFESOR : Áno, zvonku. Vnútri mi chýba to, že v každej triede nie sú umývadlá a niektoré triedy pôsobia chladne. Ďalej sa mi veľmi páči botanická záhrada. A školu robia hlavne študenti a tí sú všade dobrí.

LETOKRUHY : Ostanete tu aj budúci školský rok?

P. PROFESOR : Je to ťažko povedať, ale chcel by som.

LETOKRUHY : Aké máte záľuby?

P. PROFESOR : Volejbal, príroda – tracking, horská turistika, rafting . . .

LETOKRUHY : Mali ste spočiatku

problémy vyznať sa tu?

P. PROFESOR : Kúpil som si mapu mesta a v škole mi pomohli kolegovia.

LETOKRUHY : Vyhovuje vám učiteľský kolektív?

P. PROFESOR : Sú to milí ľudia, ale ešte ich všetkých dobre nepoznám.

LETOKRUHY : Kde ste učili predtým?

P. PROFESOR : Učím už 10 rokov, takže tých miest bolo viac. V jazykových školách, súkromne. Naposledy v drevárskej a nábytkárskej škole v Topoľčanoch.

ROZHOVOR S PANI PROFESORKOU SLIACKOU

LETOKRUHY: Odkiaľ pochádzate?

P.PROFESORKA: Som rodáčka z Gemera, z malej dedinky pri Dobšinej. S manželom sme žili v Poprade a odtiaľ sme sa minulý rok presťahovali sem do Banskej Štiavnice.

LETOKRUHY: Ako ste sa dostali na túto školu?

P.PROFESORKA: Sem sme sa presťahovali koncom decembra a školský rok

bola 6 mesiacov nezamestnaná. Dala som si žiadosti na všetky ZŠ a SŠ.

Pre mňa to bola šťastná zhoda okolností, obidvaja slovenčinári odišli a ja som dostala toto miesto.

LETOKRUHY: Páči sa vám v Banskej Štiavnici?

P.PROFESORKA: Mesto a okolie je krásne, hlavne historická časť mesta. Aj preto som sem prišla. Ale služby sú veľmi slabé, veľké problémy spôsobuje doprava.

LETOKRUHY: Páči sa vám naša škola?

P.PROFESORKA: Mala som možnosť učiť aj v horších školách, ale s touto školou som naozaj spokojná.

LETOKRUHY: Ostanete tu aj budúci školský rok?

P.PROFESORKA: Ak sa nič vážne nestane (nečakaná životná situácia) tak určite!

LETOKRUHY: Aké máte záľuby?

P.PROFESORKA: Tak je to hlavne literatúra, filmové umenie- mám aj vlastnú zbierku filmov. Veľmi rada mám prírodu a zvieratá. Som členka občianskeho

zdrúženia Záchrana zvierat, ktoré vzniklo v Banskej Štiavnici.

Snažím sa tiež pomáhať v miestnom útulku a vo voľnom čase si zjdem aj do záhradky.

LETOKRUHY: Mali ste spočiatku problémy vyznať sa tu?

P.PROFESORKA: Mám zlý orientačný zmysel. Ešte aj teraz mám problém zorientovať sa v Banskej Štiavnici. V škole som sa však zorientovala pomerne dosť rýchlo, z čoho som sama prekvapená.

LETOKRUHY: Vyhovuje vám učiteľský kolektív?

P.PROFESORKA: Kolektív ešte veľmi dobre

nepoznám. Slovenský jazyk učím vo všetkých triedach, čo

je dosť náročné na prípravu. Voľné hodiny trávim väčšinou v kabinete, pretože opravujem písomky alebo sa pripravujem na hodinu. Dúfam však, že bude

dosť príležitostí na vzájomné spoznávanie sa.

LETOKRUHY: Kde ste učili predtým?

P.PROFESORKA: Učila som na viacerých školách, moje pôsobenie bolo naozaj pestré.

Prešla som ZŠ, SOU, aj vyučovaním na gymnáziu. Vždy som túžila učiť na SŠ, nepodarilo sa mi to, až kým som neprišla do BŠ.

PERLIČKA: Učila som aj v ZŠ, kde bola vyučovacím jazykom maďarčina, hoci po maďarsky som nikdy nevedela ani slovko.

OLYMPIÁDY

NEMECKÝ JAZYK

12. januára 2006 sa uskutočnilo okresné kolo olympiády v nemeckom jazyku na Gymnáziu Andreja Kmeťa v Banskej Štiavnici. Našu školu reprezentovali Boris Pobežka 1.A, Veronika Gedelovská 1.E. a pani profesorka Mgr. Mária Smutná. Súťažilo sa v tradičných disciplínach: posluš, čítanie s porozumením, gramatický test, opis obrázku a konverzácia. A ako to dopadlo? Boris Pobežka sa v kategórii stredných odborných škôl umiestnil na prvom mieste a 16.2.2006 bude v Banskej Bystrici na krajskom kole bojovať ďalej.

Anglický jazyk

19. 1. 2006 (t. j. vo štvrtok) sa konalo krajské kolo olympiády z anglického jazyka na Gymnáziu A. Kmeťa.

Začalo to úvodom, privítaním a rozdelením do kategórií. Pokračovali sme písomnou časťou, ktorej súčasťou bolo preverenie vedomostí z gramatiky, slovnej zásoby a čítania. Keď sme túto časť dokončili, pokračovali sme poslušom. Článok nám prečítal jeden člen poroty a my sme mali zakrúžkovať správne odpovede. Po skončení nasledovala prestávka, po ktorej sme mali ústnu časť. Z každej sme išli dnu do triedy po jednom. Z našej kategórie som vošla prvá. Sadla som si pred štvorčlennú porotu. Na lavici ma už čakali dva papiere. Na jednom boli tri obrázky. O týchto obrázkoch sme mali niečo porozprávať podľa vlastnej fantázie. Na druhom papieri bola opísaná situácia, o ktorej sme sa mali s jedným z porotcov porozprávať. Táto úloha sa volala „situačná hra“. Do konverzácie sa niekedy zapojili aj ostatní porotcovia.

Som rada, že som dostala možnosť zúčastniť sa na takejto súťaži, pretože sa mi potvrdila jedna vec, ktorú som už dávno vedela. A to tá, že mám čo robiť so svojou angličtinou, pretože si myslím, že je to strašná bieda.

Na tejto súťaži sme sa zúčastnili dvaja. Ja a Ľubomír Engler, študent 1. A triedy. On sa žiaľ neumiestnil, ale ja som počula, ako rozpráva, a treba uznať, že je lepší ako poniektorí druháci. Ja som sa umiestnila na 3. mieste. Táto skúsenosť nám obom dala veľa a pevne verím, že ďalší rok to bude určite lepšie!

Veronika Tóthová, 2. B

Ďakujeme Veronike Tóthovej, Ľubomírovi Englerovi Borisovi Pobežkovi, Veronike Geldelovskej, pani prof. Mgr. Márii Smutnej a p. prof. Mgr. Ondrejovi Halanovi za reprezentáciu našej školy na tomto podujatí.

*(poznámka redakcie)

Pokračovanie z minulého čísla

Detstvo Alma mater

Rozpory s banskou komorou viedli profesora Wilckensa k stanovisku, že Banská Štiavnica nie je vhodným sídlom vyššieho baníckeho učilišťa. Mal na zreteli to, že lesnícke školy v Čechách a v Nemecku sa neviazali na banícke ustanovizne. Bol tu aj problém s umiestnením botanickej záhrady ako pomocného školského objektu. Wilckens vyhlásil Kysihýbel a oblasť Banská Štiavnica za nevhodnú na vybudovanie vzornej botanickej záhrady. Po niekoľkých márných pokusoch prekonať Wilckensov odpor sa komora prestala r.1812 vecou zaoberať. V neskorších desaťročiach sa vybuďovali s ťažkosťami botanickej záhrady v Banskej Štiavnici aj v Kysihýbli.

V októbri 1810 sa rozšírilo lesnícke štúdium na 3roky. Uchádzači o nižšie lesnícke služby študovali len 2 roky. Wilckensovi prichádza

pomáhať pomocný profesor Ignác Rath. Banskoštiavnická Akadémia mala vtedy 4katedry:

1. Katedra filozofie, matematiky, fyziky a mechaniky
2. Katedra chémie a metalurgie
3. Katedra lesníctva, to je lesnícky ústav
4. Katedra baníctva a prevádzky banských závodov

spracovala: Mária Smolárová
3.E

Podmienky prijímania lesníckych poslucháčov z r.1822: vek 18rokov, zdravý, dobrý prospech z humanitnej školy, najmenej ročná prax v lesnom hospodárstve pod vedením zamestnanca, ktorý slúžil v lesníckom učilišti, úhľadné písmo, zmysel pre technické kreslenie a prirodzený sklon k lesníckemu povolaniu. Splnenie všetkých podmienok musel uchádzač hodnoverne preukázať.

V roku 1818 odchádza profesor

Rath, za dočasného lesníckeho adjunkta bol vymenovaný Fridrich Schmalla, na ktorého sa v roku 1831 presunula celá váha prednášok keďže profesor Wilckens začal chorľavieť. Po niekoľkomesačnej chorobe profesor Wilckens 25.mája 1832 zomrel ako 69- ročný.Prof. Wilckens strávil v B. štiavnici už 24 rokov svojho života.

Nikoleta Kršková
3.E.

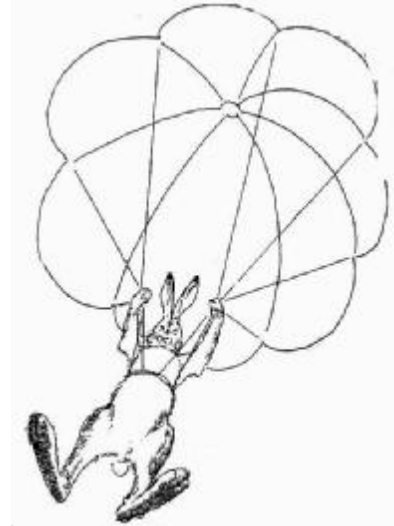

POĽOVNÍCKE VÝRAZY

ODSKOK

„Jedna z najobľúbenejších činností tohto zajaca je zoskok z výšok.“

Zajac beží späť po svojej stope a keď je kúsok od svojho ležoviska, oklame svojho prenasledovateľa tým, že náhle urobí bočný skok. Poľovníci to označujú pomenovaním „odskok“.

POSÚDENIE

„Poľovníci sú priateľskí chlapci, ktorí majú pre divú zver vždy pár pekných slov.“

Pritom si ju prezerajú, aby určili jej vek, pohlavie, stav a posúdili trofej.

POVEL

„Starší revírnik nechá svojich psov nastúpiť.“

Vycvičené poľovnícke psy reagujú na povel hneď, nasledujú svojho vodiča už po jednom slove.

VYSTAVOVANIE

„Poľovnícke psy vždy dbajú na svoj upravený výzor.“

Pes stavač sa opatrne približuje a keď zavetrí pred ním ležiacu zver, tak ju vystavuje.

Preklad: Anton Briadka
3.VOŠ

POĽOVAČKA S PREZIDENTOM

21.12.2005 sa v Pliešovciach, v priestoroch vojenských lesov uskutočnila hosťovská poľovačka, ktorej sa zúčastnili aj študenti našej školy. Príjemným spestrením decembrovej hosťovačky bola účasť prezidenta Slovenskej republiky pána Ivana Gašparoviča, ktorý je tiež zanietým poľovníkom.

REMENIÁDA

Ak si myslíte, že „REMENIÁDA“ znamená nahrnutie sa množstva ľudí do telocvične, strápnenie vystrašených prváčikov a potrestanie niektorých starších individuí, tak ste nie až tak ďaleko od pravdy, ALE...

Remeniádu -imatrikulácie na našej škole, len aby ste boli informovaní, pred nejakým tým piatkom spískal náš pán riaditeľ. Jemu vd'acíme za toto milé podujatie, na ktorom sú prváci prijímaní do cechu lesnícko-jágerského. Pôvod trestania žiakov druhých a tretích ročníkov nám už známy nie je, no tohto človečika máme veľmi radi.

Keďže imatrikulácie sú takou malou trdíciovou, snažili sme sa tie naše pripomenúť čo najďôstojnejšie.

Všetko sa to „napodiv“ začalo menším nedorozumením. Čo však čakáte od toho, keď sa snaží dohodnúť sedemdesiat ľudí? Tu sa samozrejme naši triedni nezapreli,

a tak vznikli triedne výbory. Tie dali „múdre“ hlavy dokopy, schôdzovali, schôdzovali a...no..... schôdzovali. Za ten čas by aj sliepka vajcia vysedela.

Okrem iných vybavovačiek, dohadovačiek a naháňačiek bolo treba „zbúchať“ aj imatrikulačný list. Veľké vd'aka zaň patrí Ľubkovi a pánovi profesorovi Lackovi. Doteraz sa čudujem, že nás nevyhodili cez zavreté dvere, keďže mali dosť svojej práce. Tiež super vd'aka patrí manželom z istej nemenovanej firmy pod školou, ktorí nám tie listy kvôli technickým problémom tlačili do tretej rána. O to aby sa na nich objavili aj mená sa postarala naša „krasopiska“ Miška.

Treba tiež spomenúť aj Tomáša, ktorý spolu s prvákmi pripravili telocvičnu a ozvučenie.

Po tom, ako sme všetko úspešne „hladko“ pripravili, prišiel posol „dobrých“ správ pán Lauko. Odovzdal nám pozdrav, pri ktorom niektorí z nás

chytali infarktové stavy. Obsah tohto pozdravu sa samozrejme neutajil a rozniesol sa ako vtáčia chrípka. Mnohí boli nadšení, že klobásky nebudú ...

My sme však húževnatí a sme veľmi radi, že náš pán riaditeľ je taký zhovievavý človek a že ocenil naše úsilie malým ústupkom.

A nastal deň súdu...

Samozrejme ,ako vždy, sme boli v škole telom prítomní...

Po vyučovaní vrcholili prípravy. Naši kati Tónči, Maťo a Miňo sa natierali RACIO olejom (ako kulturisti ho majú

otestovaný). Chlapci Lori, Suchár, Chalan a Fándly sa v šatách od našej dodávateľky

Ivky pod rukami našej vizážistky Niky menili na dobre vyvinuté sexi cigánky.

O 15:00hod/tento rok sme boli presní/to konečne vypuklo.

Ako prvá sa pred všetkých musela postaviť Sisa s príhovorom. Netriasol sa jej hlas, ba myslím, že ani kolená. Potom prišlo na rad bezchybné trúbenie v podaní detí a Tomáša. Po ňom nastúpila „rada starších“ v zložení Tiborko, Jožko, Tomáš a horár Vladko. „Radu“ nasledovali kati, na ktorých sa všetci nesmierne „tešili“. A Sisku sme poslali na posed druhýkrát. Ako tak čítala „POVINNOSTI GAŠTANA“ bolo vidieť na tvárach našich najmladších stúpajúcu nervozitu. Nechápeme však, čoho sa báli.

Tento rok boli prváci úplne perfektne pripravení. My čo sme pre nich krvopotne vymýšľali rôzne disciplíny, sme boli jemne sklamaní. Na druhej strane sme aj radi, že máme tak silných, schopných a tvorivých nástupcov. Svoju nápaditosť prejavili či už recitovaním, spievaním, alebo aj rozprávaním vtipov. Za vrchol dokonalosti považujeme scénu „Chcete vidieť vtáky?...“, pri ktorej sa začínali prítomné dámy červenáť a scénu „Zabíjačka“, z ktorej by asi ochrancovia

zvierat radosť nemali. Tí menej pripravení vyfasovali „pumpu“ a „jogurt“. Ani na nich sa kati samozrejme nevybúrili a dievčatá mali k dispozícii aj cigánku. Potom už len gaštan na krk od Tomáša a list od Dadky.

Na čo všetci čakali, to aj prišlo. Tresty pre starších chlapcov hlavne za rabovanie u prvákov.

Čo nás mrzí, že sme nepristihli krídelka aj dievčatám nielen za „dávanie“ výrokov, ktoré ohrozujú našu dobrú povesť.

Tak si to teda sfúkli, zjedli a zlízli. A Tónčiho remene začali troška štípať...

Celkovo boli naše imatrikulácie tento rok mierumilovné. O tom svedčí aj fakt, že naši ochrankári Kubko a Mário nemuseli v telocvični vôbec zasahovať. Čo si tiež pochvaľujeme spontánnosť našich cigánok, ktoré pusinkami vôbec nešetřili.

Mrzia nás len vyjadrenia starších kolegyň o tom, že majú rady niečo tvrďšie. (Pravdepodobne zvyk na lieskovú palicu z domu. Rodičom sa ani nečudujeme.)

Slečny sa asi nevideli, keď odchádzali z pódia, každá červená ako pionierske trenky.

Vaši štvrtáci

21. STRETNUTIE SOKOLIAROV, absolventov a priateľov SLŠ v Banskej Štiavnici

10.decembra sa stretli naši terajší žiaci, ale aj bývalí absolventi a priatelia sokoliarstva, aby si tak ako každý rok spoločne vychutnali lov na bažanty, navzájom sa zvitáli a úspešne ukončili loveckú sezónu. Počasie sa vydarilo, od rána pekne svietilo slnko a vívalo prichádzajúcich sokoliarov z celého Slovenska.

Okolo jedenástej sme už boli nastúpení pred DM a pripravení vyraziť do revíru. Tón lesného rohu ohlásil začiatok poľovačky a odvtedy sa ozývali už len po love túžiace dravce, pokrik organizátorov a uznanlivý potlesk prítomných. V rojnici sa striedali honci a sokoliari, ktorí na rukách držali jastraby, sokoly rárohy, sokoly sťahovavé a lovecké. Nechýbali ani orly skalné, cudzokrajné dravce kaňure okrúhlochvosté (harris hawk) a jeden orol jastrabovitý.

Už na začiatku pohonu sa podarilo uloviť niekoľko bažantov. Zaujímavý bol hlavne lov harrisov, ktoré na rozdiel od ostatných dravcov lovia v skupine. Ak sa jednému nepodarí korisť chytiť, hneď sa za ňou pustí ďalší. Vychutnali sme si útoky jastrabov aj exhibíciu sokolov, vrhajúcich sa z výšky na svoju korisť.

Nie vždy boli dravce úspešné, ale myslím si, že pri horiacom výrade stáli všetci spokojní. Stretnutie sme zakončili Posledným pohonom v nádherne vyzdobenej sále na DM, kde po dobrom občerstvení tradične zasadol slávny a neomylný súd, ktorý zhodnotil priebeh poľovačky a „odsúdil“ sokoliarov, ktorí sa pri love prehrešili voči sokoliarskej etike a poľovníckym zákonom.

Počet úlovkov oproti minulému roku vzrástol, ale čo je dôležitejšie, prežili sme spoločne pekný, nezabudnuteľný deň. Potvrdilo sa heslo starých sokoliarov: NELOVÍME PRE KORISŤ, ALE PRE VŠETKO TO KRÁSNE S LOVOM SÚVISIACE.

Sokoliarstvu zdar !

-jb-

-šp-

foto: -ak-

STUŽKOVÁ

Všetko sa to začalo v rokoch 1985- 1987, keď sa 72 ľuďom podarilo nejako spáriť a vyprodukovať 36 úplne podarených ľudí. Vlastne 37, lebo náš spolužiak má dvojča. No a týchto 36 ľudí sa úplnou náhodou v roku 2002 stretlo tu v Banskej Štiavnici na SLŠ. To sme akože my, skvelá 4.E. Zo začiatku sme síce boli trochu vyplašení sami zo seba, ale počas troch rokov sa z nás stal perfektný kolektív pre ktorý si štvrtý rok pripravil dve zaťažkávacie skúšky. Stučkovú a maturitu. Tú prvú už máme šťastne za sebou a na tú druhú sa „neskutočne tešíme“. Ale vráťme sa k tomu, čo bolo.

Prípravy odpálila hneď na začiatku roka naša skvelá triedna keď nám starostlivo vypracovala zoznam vecí, ktoré bolo treba zabezpečiť. A prečo tak skoro? Ak si totiž niekto myslí, že stužková je záležitosť „zbúchaná“ za pár dní, tak je vedľa ako sused. Milé zlatička, treba si uvedomiť, že je to „párty“ zhruba pre dvesto ľudí. To znamená, že pre nich treba zabezpečiť papanie, pitivo, servítky, toaletný papier (ten je veľmi dôležitý), stoličky, stoly a jednu veľkú sálu. Na ňu sa mala premeniť naša „exkluzívna“ telocvičňa.... Akosi sa už v TESCO vyprodali čarovné prútky, takže sme všetko museli robiť ručne. A treba povedať, že nám nebolo všetko jedno. V tomto boji proti telocvični sme však mali veľmi silného spojenca, 4.A na čele s generálom Kotlárom. Tá sa však nechcela nechať pokoriť a tak nám pripravila niekoľko nástrah v podobe uvoľnených hmoždínok, takže nám sem-tam nejaký ten nosný drôt padol. My sme však zvíťazili. Takže veľká vďaka každému, kto uviazal čo i len jeden lístok a inak sa podieľal na výzdobe. Najväčším prekvapením bola asi pre všetkých výroba svietnikov, tento rok ich mala na svedomí „manufaktúra privát“. Pre tých čo nevedia o čo ide malé vyvetlenie. Manufaktúru tvoria privátnici Tóno, Jano, Peťo a Šnajdy. Treba povedať, že majú fakt talent. A tak mali stužkovú áčkari.... Potom prišiel náš týždeň. Hlavný organizátor a nákupca Milan spolu s pomocníkom Szilárdom dopĺňali zásoby a trieda pracovala na programe, zasadacom poriadku, umývaní pohárov, príprave „sály“.

To vám poviem, že tento čas bežal ako gepard so soľou v... veď viete kde. A nastal deň S(to akože nie supermana, ale našej stužkovej). Hneď ráno sme vyhnali z postele pána Kotlára, ktorý nám ešte pomáhal s vešaním plátna, za čo mu ďakujeme. Samozrejme sme spolu s triednou ešte doťahovali maličkosti asi tak... iba celý deň. A kde sa vzalo, tu sa vzalo, bolo šesť hodín večer. Nastúpení v dvojrade na čele s našou super triednou a s pánom riaditeľom sme pochodovali do telocvične. Tu sa už skončili všetky srandy. Len si to predstavte: trúbia lesné rohy, stojíte pred množstvom hostí, do očí vám svietia halogény, všetci si vás premeriavajú, sníma vás kamera, fotia rodičia,... no a tak sa skúste sústrediť na to, aby ste neodpadli. Ten najschopnejší z nás, náš predseda a konferenciér v jednej osobe - Tibor, ako vždy dokázal svoje vodcovské schopnosti, a tak bol oficiálny program v jeho réžii. Ako prvú uviedol Sisu s básničkou. A to zrazu všetci prítomní videli zelenú čiaru tiahnucu stredom našej sály. Tento zvláštny jav teraz vysvetlím. To naša šprintérka Sisa

bežala nie vyprázniti si obsah žalúdka, ale pre báseň. Lebo prečítať báseň bez textu sa akosi nedá. Nakoniec to však bravúrne zvládla, dokonca mal jej prejav prvky precítenia, na ktoré u Sisy nie sme zvyknutí. Potom nám pán riaditeľ v príhovore povedal, čo má na srdci a posvätil stužky. Dievčatá, čo ich držali, sa akosi pozabudli a aby nevzniklo hluché miesto, tak náš duchapřítomný spolužiak Andrej udal tón, ktorý nik z nás

nepočul. A zrazu sme počuli len raz-dva (to bol štartovací povel), všetci sme vyplašene pozreli na druhého Andreja a ten zase len zopakoval raz-dva, takže sme spustili GAUDEAMUS. Myslím, že na týždeň malo okolie pokoj so všetkými štvornohými potvorkami. No a prišlo stužkovanie. To znamená, že každý z nás si dal okružnú jazdu, okolo triednej, ktorá ho označila zelenou mašličkou, okolo riaditeľa, poklonil sa hosťom a zapálil sviečku. Pritom náš nemenovaný spolužiak takmer pobožkal pána riaditeľa, to však už pripisujeme tréme. A vynechali sme Rolanda, ale on sa nezabudol

prihlásiť. Taktiež zapaľovanie sviečok nám robilo menšie problémy, lebo sa každému triasli ruky, aby by sme boli trieda starých notorikov. Potom predniesla za nás všetkých reč Ivča, ktorá pekne vystihla to, čo si my ostatní niekde v kútiku duše myslíme, ale navonok to neprejavíme. Čomu sme boli asi najviac radi, to bol prípitok, veď nás prvýkrát a ešte k tomu verejne triedna vyzývala k pitiu alkoholu. Po prípitku prišlo rozdávanie kvetín, len nám to celé akosi nesedelo, lebo polovica zostala zamknutá v sklade. A rodičovský tanec a tanec s profesormi. My sme síce na iný štýl hudby, ale bola aspoň sranda. Inokedy totiž my „skáčeme, ako profesori pískajú“ a tentokrát bol výber piesní na nás. Myslím, že za svoje tanečné kreácie si zaslúžia všetci vyznamenanie. Ak nie za umelecký dojem, tak aspoň za snahu. Pomaly sme chystali program. Odštartovala ho naša šarmantná hlásateľka Dubo, ktorá uviedla deduška Večernička Tóna, Červenú čiapočku Zuzku a vlka Fándlyho. Potom prišli na scénu naši hlavní moderátori Jano a Chalan, ktorých výkon sa skutočne nedá

opísať. A sokoliari, ktorí zapojili aj triednu. A to bol asi najzaujímavejší moment pre mnohých pánov. A takisto aj baby zo 4.E sa nenechali zahanbiť a predviedli dokonalý zmätok. Zapojili sa chlapci, ktorí predviedli v scénke „Bohuš“ ako správanie sa pilčikov vyzeráť nemá. Predviedol sa aj náš skater Zigi, ktorý preskakoval odvážlivcov Riša, Andreja a Rolla. Najväčšími vrcholmi bol rock n roll, pri ktorom sa predviedli dve pomerne dosť „vyvinuté“ žienky - Miňo a Macko a „baletky“. Vidieť Suchára, Fekiho, Jumba, Lea, Peťa a nenapodobiteľnú baletku Miloša

v obtiahnutých bielych silonkách a ružových sukničkách, ktoré sem tam ukázali čo sa pod nimi skrýva, je skutočne neopísateľný zážitok. Nakoniec sme spievali, teda vlastne len Ondro, a my sme mu to kazili. Potom bola voľná zábava, až kým nenadišiel čas básničiek. Prvú predniesla naša triedna a musím povedať, že nasadila latku dosť vysoko. Tie ostatné čítal jeden mladý muž s celkom slušným prejavom. (To máme s bráchom spoločné). A potom sme si dali vďaka Lorimu druhýkrát GAUDEAMUS, tentokrát za pomoci hélia. Dokonca znel lepšie.

To je asi všetko, čo sa týka našej stužkovej. Keď odišli hostia, už sa nestalo nič také, čo by stálo za zmienku. No tak dobre, je pravda že stalo, ale buď sa to nehodí do školského časopisu, lebo ho čítajú prevažne mladiství a my ako najstarší máme ísť príkladom, alebo si spomínam len matne. Čo sa dá však na margo tejto slávnosti povedať, je len to, že môžem súhlasiť so slovami piesne od Elánu: „navždy sa zachová v pamäti stužková“ Kto to nezažil, znie mu to len ako klišé.

Lucia Kučeráková, 4.E

STUŽKOVÁ 4. A.

Táto významná udalosť pre celú 4.A. sa konala 2.12.2005. Ja som sa na ňu dostala na poslednú chvíľu, a tak som mohla zažiť aj inú stužkovú okrem tej mojej a vidieť, aké strechy budem zažívať na budúci rok aj ja. Všetko sa začalo o 18. hodine. Musím povedať, že organizácia bola dobrá, myslím, že to bolo zvládnuté veľmi profesionálne. Títo štvrtáci sa naozaj činili, veď telocvičňu vyzdobili za rekordný čas. Naozaj bolo vidieť ako im záleží, aby bolo všetko

tak ako má byť- veď stužková je len raz za život. Všetci sme si mohli vypočuť najlepšie zaspievaný **Gaudeamus** za posledných pár rokov. Program bol úžasný a všetkých prítomných zabavila skvelá Pomáda. Potom sa všetci do sýtosti vyburili počas tanca, ktorý trval do neskorých nočných alebo skôr ranných hodín.

Teraz sa už 4. A. môže pýšiť zelenými stužkami nádeje, ktoré prináležia len maturantom.

Častušky 4.A - Tento príspevok neprešiel jazykovou

Ján Jad'ud'
Keď náš Jano rozhnevá sa
nikto ho nezastaví
ak niečo nevidí sa mu
svoj názor vám vytmaví.

Vladimír Veverka
V lete vždy košiel'ku nosí
v zime dá si rolák,
také oblečenie nosí
Vlado, Stredoslovák.

Andrej Necpal
Andrej toho veľa poje
pritom však zostáva štíhly
pýtate sa ako to je
vybehá to na bicykli.

Miroslav Menyhár
Mirov spôsob je nám jasný
bez ťahákov nevie žiť
po písomke ponáhl'a sa
pred školu si zapáliť.

Vladimír Vojtela
V autách veru v tých je doma
školu nerád fláka
ale v piatok hneď po škole
k Mirke ho to láka.

Peter Bahleda
V triede ticho objaví sa
príde znenazdajky
s humorom vždy všetko berie
taký je náš Maiky.

Štefan Auxt
Vykračuje rezkým krokom
dvere triedy rozvalí
rýchlo sadne do lavice
výrokmi nás pobaví.

Marek Melich
Malý vzrastom, veľké činy
čisto máva celý rok
nemá on rád pavučiny
Marek má rád poriadok.

Tomáš Foltán
Poľovačky, pobyt v lese
Tomáš veľmi ľúbi
keď učiť on nemusí sa
Na lesnici trúbi.

Miroslav Bella
Miro je náš futbalista
veľmi rád si podrieme
čo ho takto unavuje
na to mi prísť nevieme.

Michal Beňo
Lahkomyselný je Mišo
problémov má more
ak je v dákom opojení
spieva s rukou hore.

Jozef Pšida

Jožko je poctivý študent
vyťahuje nás z biedy
pri písomkách vylepšuje
naš celkový priemer triedy.

Peter Benco

Peťo to je výmyselník
živý ako voda
po Štiavnici rámus robí
jeho modrá škoda.

Tomáš Nižný

Tomáš je srandista veľký
vždy má reči živé
na zastávke stáť on nechce
jazdí na Cagive.

Jozef Dobák

Sedí ticho v rohu triedy
na zvonenie čaká
rád by niečo zahryzol si
desiata ho láka.

Július Šťastný

Vonku sa rád zabáva
neviniká v speve
spoznáte ho veľmi ľahko
vykrikuje Ehe!

Marián Kuruc

Odkedy sme ho spoznali
do výšky nám stále rastie
učiť sa mu vôbec nechce
a veď načo keď má šťastie.

Anton Kováč

Sily má on za desiatich
hocičo ľahko poláme
ale za to je to dobrák
Toňo ho my voláme.

Lukáš Víglaský

Pred intrákom v sokoliarni
vidieť by ste ho mohli
veľmi rád sa stará
o sokoly a orly.

Matej Mezovský

Učenie a sokoliarstvo
to mu vôbec nevadí
vždy pomocnú ruku podá
sem – tam niečo poradí.

Ondrej Gál

Jeho jazykové hračky
boli plné srandy
s mobilmi rád zabáva sa
voláme ho Bandy.

Ivan Almáši

Ráno príde do školy
s chuťou prespí celý deň
potom činky, ďalej sprcha
s priateľkou by chcel byť len.

Pavel Láskavý

Palko v škole ticho sedí
nedáva o sebe znať
zo školy on ponáhl'a sa
orať, zasiať, valcovať.

Tomáš Gondor
Chce aby ho bolo počuť
nechce trčať vzadu
hlavou múdro prikyvuje
a hladí si bradu.

Róbert Minárik
Robo vždy sa dobre učil
dobré známky mal
triednemu to páčilo sa
predsedom sa stal.

Svätobor Dudík
V škole ho to nebaví
musí ju však zvladnúť
veľká túžba láka ho tam
za počítač sadnúť.

Tibor Szabó
Kaprom Tibča nazývame
nosí zelený kabát
drevinu má obľúbenú
jednoznačne agát.

Miroslav Janoško
Stále z rohu ozýva sa
ten jeho smiech hlasný
štýlovo on oblieka sa
Miro – model jasný.

Martin Paprčka
V posilovni cvičí
hlad má velikánsky
taký je náš Maco
chlapec podpolianky.

Jozef Hrubina
Pri výklade zážitkov
celý je on bezseba
zažili sme to už všetci
chce spievať ako Bezdeda.

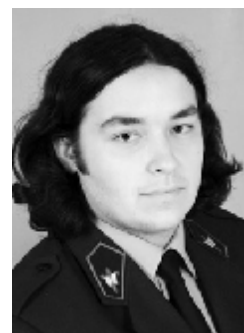
František Jašúrek
Žiadne debaty o škole
nie sú preňho vhodné
v myšlienkach on stále má
Kysuce jeho rodné.

Tomáš Maňúch
Tomáško len nestresuj sa
ukľudniť sa ty len skús
pán profesor prepáčte mu
meškal mu zas autobus.

Mário Matkovič
Mário je poľovníček
jeleň, srnec, daniel
svojím výzorom sa javí
ako správny Španiel.

Martin Kutruc
Chodí v čiernom oblečení
v teple aj keď prší
stále dobre naladený
optimizmom srší.

Šport v školskom roku 2004/2005

20. 9. 2004 – **Okresné kolo v cezpoľnom behu**
4. miesto – LUNTER Jakub
9. 11. 2004 – **Okresný prebor stredných škôl v stolnom tenise družstiev**
1. miesto – SLŠ Banská Štiavnica
11. 11. 2004 – **Okresný prebor stredných škôl vo volejbale**
6. miesto – SLŠ Banská Štiavnica
23. 2. 2005 – **Regionálne kolo vo viacbojoch všestranností**
Kategória:
- mladšie dorastenky 4. miesto – LAHKÁ Veronika
- starší dorastenci 3. miesto – TOMIŠ Viktor
4. miesto – KONDRÁT Richard
2. 3. 2005 – **XXIII. ročník Memoriálu D. Višňoviča v behu na lyžiach**
Kategória:
- dorastenci – 3. miesto – VLČEK Michal
4. miesto – VÁCLAVÍK Dušan
10. miesto – KOLEŠ Viktor
22. 3. 2005 – **Strelecká súťaž zo vzduchovky o majstra SLŠ**
Chlapci – 1. TURZA Oliver
2. GAŠPARÍK Richard
3. DEBNÁR Michal
Dievčatá – 1. LAHKÁ Veronika
2. ĎURČOVÁ Lucia
3. PAVELKOVÁ Zuzana
16. 5. 2005 – **Krajské kolo v orientačnom behu školskej mládeže v Štiavnických Baniach**
3. miesto – Družstvo SLŠ (Čikel, Ďurovič, Výboch)
17. 5. 2005 – **Majstrovstvá lesníkov SR v orientačnom behu v Kysihýbli**
Dievčatá – 3. miesto – LAHKÁ Veronika
Dorastenci – 2. miesto – ČIKEL Karol
3. miesto – ĎUROVIČ Tomáš
26. 5. 2005 – **Majstrovstvá SR v orientačnom behu stredoškôľakov v Pezinku**
12. miesto – ČIKEL Karol (z 24 zúčastnených)

Vyznanie v slzách

Večer, keď zružovejú zore,
vtáčatá stíchnu, pôjdu spať,
s údermi zvona na kostole,
svoj žiaľ si túžim vyplakať.

Tých, čo som vrúcne milovala,
zobral mi Boh a nehojí to čas.
Tak rada by som bola malá,
stretla sa s nimi ešte raz.

Chýbajú mi ich teplé dlane,
nezištná láska, dobrota,
rady, hoc nedbala som na ne
a za šťastím šla do sveta.

Dnes som jak vtáča zatúlané
a hoci nové hniezdo mám,
v tom starom, otcovi a mame,
vyznanie v slzách nosievam.

Janka Bernáthová

LETOKRUHY – časopis pre lesníkov a všetkých ktorí vedia čítať!

Vydáva: ZIS pri SLŠ B. Štiavnica

Šéfredaktor: Andrej Kuric

Redakčná rada: Eleonóra Valovičová, Veronika Dobrocká, Zuzana Kosejová, Bernadeta Velebná, Mária Smolárová, Nikoleta Kršková,

Ilustrácie: Mária Smolárová, Bernadeta Velebná

Spolupracovali: Štefan Petrikovič, Elena Fekiačová, Veronika Tóthová, Jana Bystrianska, Karol Čikel, Jana Šmehýlová, Michal Diviak, Miroslav Žitniak, Matej Miklovič, Ivana Šimková, Lucia Kučeráková, Rudolf Valovič, Martina Beláková, Tomáš Mlynárik, Janka Bernáthová

Jazyková úprava: Mgr. Mária Sliacka

Za materiálnu podporu ďakujeme: SLŠ B. Štiavnica

Tlač: ZIS

Toto číslo vyšlo: 6.2.2006

Náklad: 100ks